

# **WEES BEZORGD VOOR HET WELZIJN VAN DE MASSA'S, BESTEED AANDACHT AAN DE METHODE VAN WERKEN**

Mao Zedong

27 januari 1934

*Dit is een deel van de slotrede die kameraad Mao Zedong uitsprak op het tweede Nationaal Congres van afgevaardigden van arbeiders en boeren dat in januari 1934 in Zjwétjin in de provincie Jiangxi gehouden werd.*

Er zijn twee vraagstukken die de kameraden niet voldoende hebben beklemtoond in de discussie en die naar mijn mening besproken moeten worden.

Het eerste vraagstuk betreft het welzijn van de massa's.

Op dit ogenblik is het onze centrale taak de brede massa's voor deelname aan de revolutionaire oorlog te mobiliseren, het imperialisme en de Kuomintang door middel van zo'n oorlog te verslaan, de revolutie over het hele land te verspreiden en het imperialisme uit China te verdrijven. Wie niet genoeg betekenis hecht aan deze centrale taak is geen goed revolutionair kader. Als onze kameraden deze taak werkelijk duidelijk zien, en begrijpen dat de revolutie ten koste van alles over het hele land verspreid moet worden, zouden zij geenszins het vraagstuk van de directe belangen, het welzijn van de brede massa's mogen veronachtzamen of onderschatten. De revolutionaire oorlog is immers een oorlog van de massa's; hij kan slechts gevoerd worden door de massa's te mobiliseren en op de massa's te steunen.

Kunnen wij de vijand verslaan als we ons beperken tot het mobiliseren van het volk om de oorlog te voeren en verder niets doen? Natuurlijk niet. Als we willen winnen moeten we heel wat meer doen. We moeten de boeren leiden in hun strijd om het land en het land onder hen verdelen, hun enthousiasme voor het werk vergroten en de landbouwproductie verhogen, de belangen van de arbeiders veilig stellen, coöperaties oprichten, de handel met gebieden buiten de bases ontwikkelen en de problemen waarmee de massa's geconfronteerd worden, oplossen. Die problemen hebben betrekking op voedsel, onderdak en kleding, brandstof, rijst, spijsolie en zout, gezondheidszorg en huwelijkszaken. Kortom, alle praktische problemen uit het dagelijks leven van de massa's

verdienen onze aandacht. Als we aan deze problemen aandacht besteden, ze oplossen en de behoeften van de massa's bevredigen, zullen we echte organisatoren van het welzijn van de massa's worden en zullen ze zich werkelijk om ons scharen en ons enthousiast ondersteunen. Kameraden, zullen we er dan in slagen de massa's aan de revolutionaire oorlog te doen deelnemen? Ja, vast en zeker.

Bij verscheidene kaders hebben we de volgende houding aangetroffen. Ze praten uitsluitend over de uitbreiding van het Rode Leger, de vergroting van de transportafdelingen, het innen van de grondbelasting en het uitschrijven van leningen. Over andere zaken spreken ze niet, ze besteden er geen aandacht aan en negeren ze zelfs helemaal. Het stadsbestuur van Tingsjow bijvoorbeeld hield zich een tijd lang alleen bezig met de uitbreiding van het Rode Leger en met de mobilisatie voor de transportafdelingen, en besteedde totaal geen aandacht aan het welzijn van de massa's. De bewoners van de stad Tingsjow kampten met het probleem dat ze geen brandhout hadden, dat er geen zout te koop was omdat de kapitalisten het hamsterden, dat verscheidene mensen geen onderdak hadden en dat de rijst schaars en duur was. Dat waren de praktische problemen van de volksmassa's van Tingsjow. Ze rekenden er vast op dat we zouden helpen bij de oplossing ervan. Maar het stadsbestuur van Tingsjow besprak niet één van deze zaken. Daarom wilden meer dan honderd afgevaardigden van de nieuw gekozen raad van afgevaardigden van arbeiders en boeren uit de stad na enige zittingen de vergaderingen niet meer bijwonen, omdat daar uitsluitend over de uitbreiding van het Rode Leger en de mobilisatie voor de transportafdelingen gesproken was en het welzijn van de massa's volledig genegeerd was. Het was daardoor niet mogelijk nog vergaderingen te houden. Daarom werd er weinig bereikt met betrekking tot de uitbreiding van het Rode Leger en de mobilisatie voor de transport afdelingen. Dit was een van de voorkomende situaties.

Kameraden! De brochures die men u gegeven heeft over twee modelplattelandsgemeenten heeft u waarschijnlijk gelezen. Daar ligt de situatie heel anders. Wat hebben zich in de plattelandsgemeente Tsjangkang in Jiangxi (1) en de plattelandsgemeente Tsaisi in Fujian (2) veel mensen bij het Rode Leger aangesloten! In Tsjangkang heeft tachtig procent van de jonge mannen en vrouwen zich aangesloten bij het Rode Leger en in Tsaisi is dat achtentachtig procent. Er is ook op grote schaal ingetekend op de lening en in Tsjangkang, met een bevolking van vijftienhonderd man, was de opbrengst vijfenveertighonderd yuan. Ook op andere gebieden is er veel bereikt. Hoe is dat te verklaren? Enkele voorbeelden zullen dit duidelijk maken. Toen in Tsjangkang brand uitbrak in het huis van een arme boer en anderhalve kamer verwoestte, deed het bestuur van de plattelands-gemeente een beroep op de massa's om hem met een geldelijke bijdrage te helpen. In een ander gevalle den drie mensen honger en gaven het bestuur van de plattelandsgemeente en de vereniging voor wederzijdse hulp hen

onmiddellijk rijst. Tijdens de voedselschaarste van de afgelopen zomer haalde het bestuur van de plattelandsgemeente rijst uit het district Koengliuè (3), dat meer dan tweehonderd // daarvandaan ligt, om de massa's te helpen. Ook in Tsaisi is op dit gebied uitstekend werk verzet. Dat zijn echt voorbeeldige besturen van plattelandsgemeenten. Ze zijn totaal anders dan het stadsbestuur van Tingtsjow met zijn bureaucratische methoden van leiding geven. We moeten van de plattelandsgemeenten Tsjangkang en Tsaisi leren en bureaucratische leiders als die in de stad Tingtsjow bestrijden.

Ik raad dit congres ten zeerste aan grote aandacht te besteden aan het welzijn van de massa's, van de problemen met betrekking tot land en arbeid tot die met betrekking tot brandstof, rijst, spijsolie en zout. De vrouwen willen leren ploegen en eggen. Wie kunnen we hen laten leren? De kinderen willen naar school. Hebben we basisscholen opgericht? De houten brug daarginds is zo smal dat men er vanaf kan vallen. Moeten we hem niet vernieuwen? Veel mensen hebben last van steenpuisten en andere kwalen. Wat gaan we eraan doen? Alle problemen het welzijn van de massa's raken, moeten op onze agenda's geplaatst worden. We moeten ze bespreken, daarover besluiten nemen, de besluiten uitvoeren en de resultaten ervan controleren. We moeten de massa's duidelijk maken dat we hun belangen behartigen en dat ons leven innig met hun leven verbonden is. We moeten hen helpen van hieruit de hogere taken die we ons gesteld hebben, te leren begrijpen, dat wil zeggen de taken van de revolutionaire oorlog, zodat ze de revolutie zullen ondersteunen en haar over het hele land zullen verspreiden, gehoor zullen geven aan onze politieke oproepen en tot het einde voor de overwinning van de revolutie zullen vechten. De massa's van Tsjangkang zeggen: 'De Communistische Partij is werkelijk goed! Zij heeft aan alles gedacht wat wij nodig hebben.' De kameraden in de platte landsgemeente Tsjangkang zijn een voorbeeld voor ons allemaal. Wat een bewonderenswaardige mensen! Zij hebben de oprechte genegenheid van de brede massa's gewonnen, die hun oproep voor de oorlogsmobilisatie ondersteunen. Willen we de steun van de massa's krijgen? Willen we dat ze al hun kracht aan het front geven? Zo ja, dan moeten we met de massa's verbonden zijn, hun enthousiasme en ondernemingsgeest opwekken, ons bekommeren om hun welzijn, serieus en eerlijk in hun belang werken en al hun problemen met betrekking tot de productie en het dagelijks leven oplossen: de problemen met betrekking tot zout, rijst, onderdak, kleding, bevalling, enz. Als we dat doen, zullen de massa's ons zeker ondersteunen en de revolutie als hun meest roemrijke vlag, als hun eigen leven beschouwen. Wanneer de Kuomintang de rode gebieden aanvalt, zullen ze de Kuomintang tot de dood toe bevechten. Daaraan kan geen twijfel bestaan, want is het geen vaststaand feit dat we de eerste, tweede, derde en vierde 'campagne van omsingeling en onderdrukking' van de vijand hebben doen mislukken?

De Kuomintang volgt nu de tactiek van oorlogvoering met bunkers (4) en bouwt

koortsachtig aan zijn 'egelstellingen' alsof het ijzeren vestingen zijn. Kameraden! Zijn het werkelijk ijzeren vestingen? Helemaal niet: Denk aan de paleizen van de feodale keizers, waren die met hun muren en grachten niet duizenden jaren sterk? Toch stortten ze stuk voor stuk in elkaar op het moment dat de massa's opstonden. De tsaar van Rusland was een van 's werelds wreedste heersers, maar bleef er nog iets van hem over toen het proletariaat en de boeren een revolutie ontketenden? *Nee*, niets. En hoe verging het zijn ijzeren vestingen? Ze vielen allemaal. Kameraden! Wat is een echte ijzeren vesting? Dat is de massa, de miljoenen en nog eens miljoenen mensen die eerlijk en oprecht de revolutie ondersteunen. Dat is de echte ijzeren vesting die door geen enkele macht ter wereld vernietigd kan worden. De contrarevolutie kan ons niet verslaan; integendeel, wij zullen haar verslaan. Door miljoenen en nog eens miljoenen mensen rond de revolutionaire regering te scharen en onze revolutionaire oorlog uit te breiden zullen we de contrarevolutie volledig vernietigen en ons van heel Chi na meester maken.

Het tweede vraagstuk betreft onze methoden van werken.

We zijn niet alleen de leiders en organisatoren van de revolutionaire oorlog, maar ook de leiders en organisatoren van het leven van de massa's. Het organiseren van de revolutionaire oorlog en het verbeteren van de levensomstandigheden van de massa's zijn onze twee belangrijkste taken. Hierbij worden we geconfronteerd met het ernstige probleem van de methoden van werken. Het is niet voldoende dat we onszelf taken stellen, we moeten ook het probleem oplossen met welke methoden deze taken uitgevoerd moeten worden. Als we voor de taak staan een rivier over te steken, kunnen we dat nooit zonder een brug of boot. Wordt het probleem van de brug of de boot niet opgelost, dan is het nutteloos over het oversteken van de rivier te spreken. Als het probleem van de methode *niet* opgelost wordt, dan heeft praten over *die* taak geen zin. We moeten zorgvuldig leiding geven aan de uitbreiding van het Rode Leger en bijzondere zorg besteden aan onze methoden, anders zullen we *nooit* succes hebben, ook al herhalen we duizenden keren: 'Sluit u aan *bij* het Rode Leger.' Ook op alle andere gebieden, bijvoorbeeld *bij* de controle op de landverdeling (5), *bij* de economische opbouw, in de cultuur en het onderwijs of bij ons werk *in* de *nieuwe* gebieden en de grensgebieden, kunnen we onze taken niet uitvoeren als we ons beperken tot het stellen van taken en geen aandacht besteden aan de methoden waarmee ze uitgevoerd moeten worden; als we bureaucratische methoden van werken niet bestrijden en praktische en concrete methoden volgen en de methode van het commanderen verwerpen en die van de geduldige overtuiging volgen.

De kameraden in Singkwo hebben eersteklas werk geleverd en verdienen als voorbeeldige werkers onze lof. Ook de kameraden in het noordoosten van Jiangxi hebben goed werk geleverd en ook zij zijn voorbeeldige werkers. De kameraden in deze steden

lossen tegelijkertijd de problemen op van de revolutionaire methoden van werken en het probleem van het uitvoeren van hun revolutionaire taken, doordat ze het probleem van het welzijn van de massa's verbinden met dat van de revolutionaire oorlog. Ze werken nauwgezet, lossen de problemen zeer zorgvuldig op en vatten hun revolutionaire verantwoordelijkheden zeer ernstig op. Het zijn goede organisatoren en leiders van de revolutionaire oorlog én van het welzijn van de massa's. Ook elders hebben de kameraden vorderingen gemaakt in hun werk en verdienen ze onze lof, zoals in sommige delen van de districten Sjanghang, Tsjangting en Joengting in de provincie Fujian; *in* Sikiang en andere plaatsen in het zuiden van de provincie Jiangxi; in sommige delen van de districten Tsjaling, Joengsin en Kian in het grensgebied van Hoenan en Jiangxi; *in* enkele delen van het district Jangsin in het grensgebied van Hoenan, Hoepe en Jiangxi; in subdistricten en plattelandsgemeenten van veel andere districten in de provincie Jiangxi en' in het district Zjwéitjin, dat direct onder onze centrale regering valt.

Er zijn zonder enige twijfel in alle gebieden die onder onze leiding staan veel actieve kaders, uitstekende kameraden, die uit de massa's zijn voortgekomen. Deze kameraden dragen de verantwoordelijkheid daar te helpen waar ons werk zwak is en kameraden te helpen die nog niet in staat zijn hun werk goed te doen. We bevinden ons midden in een grote revolutionaire oorlog. We moeten de groots opgezette 'campagne van omsingeling en onderdrukking' van de vijand doorbreken en de revolutie naar alle delen van het land uitbreiden. Alle revolutionaire kaders dragen een geweldige verantwoordelijkheid. Na dit congres moeten we doeltreffende maatregelen nemen om ons werk te verbeteren. De vergevorderde gebieden moeten nog meer vooruit, en de achtergebleven gebieden moeten de vergevorderde inhalen. We moeten duizenden plattelandsgemeenten als Tsjangkang vormen en tientallen districten als Singkwo. Dat zullen onze vestingen zijn. Vanuit deze vestingen zullen we de 'campagne van omsingeling en onderdrukking' van de vijand doorbreken en de heerschappij van het imperialisme en de Kuomintang in het hele land omverwerpen.

## AANTEKENINGEN

1. De plattelandsgemeente Tsjangkang ligt in het district Singkwo in de provincie Jiangxi.
2. De plattelandsgemeente Tsaist ligt in het district Sjanghang in de provincie Fujian.
3. Het district Koengliuè lag destijds in de rode gebieden in Jiangxi en had de stad Toengkoe, die zuidoostelijk van het district Kian lag, als centrum. Het was genoemd naar kameraad Hwang Koengliuè, bevelhebber van het Derde Legercorps van het Rode Leger, die daar in oktober 1931 sneuvelde.

4. In juli 1933 besloot Tsjang Kaishek op de militaire conferentie in Loesjan in de provincie Jiangxi tot een nieuwe militaire tactiek voor zijn vijfde 'campagne van omsingeling en onderdrukking', namelijk het bouwen van bunkers rond de rode gebieden. Tegen het einde van januari 1934 waren er naar schatting in totaal negenentwintighonderd bunkers gebouwd in de provincie Jiangxi. De Japanse agressors pasten later dezelfde tactiek toe tegen het Achtste Route Leger en het Nieuwe Vierde Leger. De ervaring wees duidelijk uit dat deze contrarevolutionaire tactiek van het gebruik van bunkers volledig doorkruist en afgeslagen kon worden door de strategie van de volksoorlog van kameraad Mao Zedong.
  
5. De controle op de landverdeling staat op het werk dat ten doel had de agrarische revolutie te verdiepen en de massa's tot strijd op te wekken nadat in de rode gebieden het land verdeeld was; haar belangrijkste doel was de opsporing van verkapte grondbezitters en rijke boeren en de volledige afschaffing van het feodale en half-feodale grondbezit.